

LUPTA

Căile Lui sunt mai presus de gândurile oamenilor, este adevărat? Oh, cât de minunat este Domnul! Ce bine este să te încrezi în El!

Sunt sigur că această seară a fost una foarte frumoasă pentru voi. Acum câteva minute, când am deschis ușa, am auzit-o pe sora Gertie cântând acel cântec vechi: „Mai rabdă puțin, mai este doar un ceas”. Aceasta mi-a adus aminte de vremurile dinainte de plecarea mea din bisericuța pe care am întemeiat-o, pentru a merge în lucrarea misionară.

Întotdeauna când văd grindina de afară pe care scrie: „Caută-L mai întâi pe Dumnezeu”, îmi amintesc că a scris-o Sammy Davidson acum vreo 25 de ani. Cred că pe partea cealaltă scrie „Unde îți vei petrece veșnicia? Gândește-te!”

Chiar aici era imaginea femeii de la fântână și a lui Daniel în groapa cu lei. Oh, câte s-au întâmplat de atunci!

Cam pe la ora cinci, în această după-amiază am primit un telefon care mă chema la 30-40 de mile (cam la 50-60 km) distanță, la o prietenă scumpă care se afla pe moarte - mama Georgiei Carter. Eu știam că acolo sunt o mulțime de predicatori, dar mai știam că Edith se simțea foarte rău. În timp ce mă aflam acolo, Domnul Dumnezeu a lucrat minunat, așa că sora Carter este acum foarte departe de moarte, ceea ce ne face să-I fim foarte recunoscători Domnului.

Mai este puțin până când se va lua Cina, căci dacă nu mă înșel, s-a hotărât ca acest lucru să se facă la ora 12. La ce oră v-ați hotărât? (Fratele Neville spune: „Oricând, începând de acum și până la ora 11.30.”).

Câți dintre voi vor lua Cina în seara aceasta? Să vă văd mâinile. Minunat. Înainte de aceasta, aș vrea să vă spun însă câteva cuvinte. Am să-mi pun ceasul aici, căci intenționez să vorbesc numai 10-15 minute, după care vom lua Cina.

Îl iubiți pe Domnul? Amin. Știu că ați trăit niște clipe minunate, este adevărat?

Împreună cu noi sunt fratele Thomas Kidd și sora Kidd, care au venit tocmai din Ohio. După cum știți, ei nu se dau bătuți, deși mai au câteva zile până vor ajunge la vârsta de o sută de ani. Faptul că văd asemenea oameni mă încurajează foarte mult. Gândiți-vă că eu sunt deja un om bătrân, însă înainte de a mă naște eu, ei propovăduiau Evanghelia. Dacă nu se mai pot folosi de vocea lor, ei iau un casetofon și, cu ajutorul casetelor, propovăduiesc Evanghelia din spital în spital și din casă în casă. Este un lucru extraordinar. Eu sunt foarte bucuros pentru ei și pentru toți ceilalți care au petrecut atâția ani în slujba Domnului.

Țineți minte că, imediat ce biserica va fi terminată (ei spun că aceasta va fi înainte de 10 februarie), dacă Domnul va voi, am dori să rezervăm opt sau zece zile – poate chiar două săptămâni – pentru a vorbi despre cele șapte peceți din Apocalipsa.

Îi vom anunța din timp pe cei care obișnuiesc să vină la serviciile noastre. Desigur, am fi foarte bucuroși să vă avem pe toți printre noi. Poate că Domnul își va face simțită prezența în mijlocul nostru, așa cum a făcut ultima dată când am vorbit despre cele șapte epoci ale Bisericii.

Dacă vreți să vă rugați pentru altcineva, atunci, vă rog, amintiți-vă și de mine tot timpul, pentru că am într-adevăr nevoie de rugăciunile voastre. Mă simt puțin rușinat pentru că vă răpesc aceste 10-15 minute, înainte de Cină, dar haideți să ne plecăm capetele pentru un moment.

Doamne Isuse, într-o zi lupta va lua sfârșit și atunci nu vor mai exista bolnavi

pentru care să ne rugăm și nici păcătoși care să se pocăiască, dar Tată, iată că știm în ce timp trăim, de aceea Te rugăm, ajută-ne să lucrăm cât timp mai este lumină, căci va veni o vreme când nimeni nu va mai putea să lucreze.

Doamne, aș vrea să vorbesc câteva minute, deoarece m-aș simți rău dacă aș încheia anul fără să spun câteva cuvinte. Te rog, Tată, ajută-mă să spun lucruri care să umple inimile poporului Tău de îndrăzneală și mai târziu, după ce vom lua Cina, să-și dea seama că ea înseamnă „putere”.

Prima oară, Israel a luat Cina în Egipt și apoi au mers prin pustie timp de patruzeci de ani, fără ca încălțăminte lor să se rupă, și fără ca hainele să li se învechească. Când au ajuns la marginea pustiei, din două milioane de oameni, niciunul măcar nu era neputincios.

Ajută-ne să înțelegem în această seară, Doamne, că și noi ne apropiem de acea clipă.

Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dacă aș vorbi despre tot ce mi-am notat în această după-amiază, mâine dimineață la ora 5 am fi tot aici. (Fratele Neville spune: „N-ar fi nicio problemă.”). Aș vrea să citesc câteva versete din **Efeseni 6**, începând de la **versetul 12**:

„Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.”

„Duhurile răutății care sunt în locurile cerești...” Pornind de la acest verset, aș dori să vorbesc 10-15 minute despre subiectul **„Lupta”**.

O luptă este „o încercare a puterii”. Indienii obișnuiau să facă un foc și, de o parte și de alta al acestuia, se așezau același număr de oameni care trăgeau de o frânghie, fiecare spre partea lui. În urma acestei încercări a puterii, partea învinsă era trasă în foc.

Noi știm că despre luptă se pot spune o mulțime de lucruri, dar aș vrea să vorbesc puțin despre cea mai mare luptă care există: lupta dintre Biserică și Satan, și despre puterea extraordinară a lui Dumnezeu în Biserica Sa.

Această mare luptă se desfășoară de foarte mulți ani. Ea a început în cer, apoi Satan a fost aruncat jos, pe pământ, devenind un vrăjmaș al poporului lui Dumnezeu. De atunci încolo, el s-a folosit de toată puterea lui și de toate viclășugurile pentru a trage în foc pe poporul lui Dumnezeu.

Dar noi știm cine are puterea cea mai mare: Dumnezeu. Și El a dat poporului Său cea mai puternică armă pentru a se lupta cu Satan și această armă este Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul este Dumnezeu așa că cine poate fi mai puternic decât El? Cuvântul este Dumnezeu și El devine Puterea noastră. Puterea bisericii este chiar Dumnezeu, care locuiește în ea, și această Putere îl trage pe Satan în propriul lui foc.

Isus a spus în Marcu 16: *„În Numele Meu vor scoate draci,”* dar în zilele noastre, oamenii nu mai cred în existența duhurilor rele. Totuși, după părerea mea, în orice situație este nevoie ca mai întâi să-ți cunoști vrăjmașul, pentru ca apoi să te pregătești pentru întâlnirea cu el. Trebuie să-l cunoști, trebuie să știi în ce constă puterea lui și apoi să te pregătești pentru luptă, deoarece un lucru este sigur: te vei întâlni cu el, așa că, pregătește-te pentru luptă.

Este la fel ca în cazul unui boxer care se antrenează. Un luptător adevărat își studiază cu atenție adversarii, le studiază tehnica de luptă, știe din ce poziție lovesc, știe dacă se apleacă înainte sau dau înapoi, dacă lovesc cu mâna dreaptă sau cu mâna stângă, și dacă este un luptător bun și deștept, el își va alege un

adversar care se luptă exact invers decât el, pentru că îi cunoaște toată tactica.

Cred că aceasta ar trebui să facă creștinii. Dacă vreți să începeți antrenamentele, porniți de la Ioan 3.16, regula de aur:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Dacă veți începe cu aceasta, veți învăța cum să stați neclintiți pe poziție. După aceea, va trebui să vă antrenați loviturile decisive, pentru că va fi nevoie să le folosiți. Toată lumea știe acest lucru.

Noi trebuie să ținem minte că întotdeauna Dumnezeu Se folosește de Cuvântul Său pentru a-Și birui vrăjmașul. Dacă Dumnezeu s-ar fi putut gândi la ceva mai bun, dacă ar fi putut da poporului Său o armă mai bună cu care să-l biruiască pe vrăjmaș, atunci le-ar fi dat-o, dar așa cum am spus întotdeauna, dacă Dumnezeu a luat o hotărâre, fiți siguri că este cea mai bună care există, și El nu trebuie să revină asupra hotărârilor luate.

Prima armă pe care Dumnezeu a dat-o poporului Său, în grădina Edenului, a fost Cuvântul și acesta le-a dat puterea.

Să știți însă, că și vrăjmașul cercetează tehnicile voastre de luptă cu Cuvântul. Satana a învățat atât de bine aceste tehnici încât, a venit la Eva să judece Cuvântul. Vedeți voi? Niciodată nu trebuie să judecați Cuvântul lui Dumnezeu, ci trebuie doar să-L credeți. Nu încercați să-L explicați și nici să-L înțelegeți, căci voi nu-L puteți înțelege pe Dumnezeu, iar Dumnezeu este Cuvântul, și Cuvântul a fost dat pentru a fi crezut. În aceasta constă puterea voastră: să credeți Cuvântul. Oricine știe că o sămânță pusă într-un pământ bun, va da rod după soiul ei, iar noi primim Cuvântul.

Eva a stat pe gânduri, încercând să înțeleagă și i-a spus Satanei că Dumnezeu a spus despre pomul cunoștinței binelui și răului: „*Să nu mănânci din el, căci în ziua când vei face aceasta vei muri negreșit.*” Satan nu a spus că n-ar fi așa, ci dimpotrivă, a răspuns: „Sigur că da, așa este”, dar a continuat: „Dar înțelege-mă, tu ai nevoie de mai multă lumină. (ceva diferit de ceea ce le spusese Domnul). Dacă vei mânca din rodul acestui pom, vei fi mai deșteaptă. Ochii tăi se vor deschide.”

„Bine, dar Dumnezeu a spus că dacă o facem vom muri....”

„Hotărât că nu veți muri...”

Dar vedeți, Dumnezeu a spus că ei vor muri și asta era totul. Faptul că Eva a ascultat o explicație a Cuvântului lui Dumnezeu a tras frânghia și a aruncat întreaga omenire în moarte. Ceea ce a făcut ea este o mare rușine dar nu se mai poate schimba nimic.

Însă noi suntem puternici și acum prin Isus Hristos. Noi știm aceasta. Dumnezeu ne-a dat cea mai bună armă de apărare: să ne încredem pur și simplu în Cuvântul Său.

În zilele noastre, mulți oameni spun că nu există Diavolul. Ei cred că totul se reduce la gânduri, adică Duhul Sfânt este un gând bun, iar Diavolul este un gând rău, dar dacă ați observat, Biblia spune:

„*Când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi.*” (Fapte 1.8).

Aceasta arată că Duhul Sfânt este o „persoană”, așa cum și Diavolul este o persoană, tot așa și duhurile rele sunt persoane. Da, sunt niște persoane care se apropie de noi în multe feluri. Dar oamenii sunt de părere că aceasta este o

învățătură de modă veche.

În urmă cu câteva săptămâni, un om mă contrazicea, spunându-mi: „Știi ce faci tu? Influențezi gândurile acestor oameni ca să îi faci să creadă ce vrei tu. Pur și simplu le schimbi gândirea.”

Exact aceeași idee am întâlnit-o odată în India, la cea mai mare adunare în fața căreia am vorbit vreodată. Erau cam o jumătate de milion de oameni care au văzut cum Duhul Sfânt îi chema pe nume, le spunea tot felul de lucruri din viața lor și le descoperea gândurile tainice.

Rajahii și oamenii sfinți spuneau: „Le citește gândurile”. După ce au trecut însă cam cinci sau șase oameni prin rândul de rugăciune, a venit și un orb, care avea ochii albi cum este cămașa mea.

Văzându-l, am spus: „Iată un orb. Oricine poate vedea aceasta. Dacă aș putea să-l vindec, aș face-o bucuros, dar eu nu pot să-l ajut decât, poate, prin darul de a spune ceva din viața lui. Asta înseamnă că, dacă Dumnezeu știe ce a făcut el, fără îndoială știe și ce va face. El se închină la soare și este orb de douăzeci de ani.”

Traducătorul i-a spus acest lucru și el l-a confirmat imediat. După aceea, am continuat: „Este căsătorit cu o femeie mică de statură și are doi copii, doi băieți – unul de șapte ani, și unul de nouă ani.” Le-am spus și numele, iar tatăl a adevărit că totul era întocmai. Atunci oamenii care erau de față, au început să murmure: „Aceasta este telepatie. El citește gândurile printr-o legătură de ordin psihic.”

Auzindu-le murmurele, m-am gândit: „Doamne, Te rog să mă ajuți, căci am nevoie de Tine. Oamenii aceștia spun că este vorba de telepatie, dar nu este adevărat, iar Tu știi aceasta.”

Le-am vorbit apoi despre versetul în care Scriptura ne spune că Isus nu făcea nimic înainte ca Tatăl să-l arate. Când m-am întors spre omul acela, l-am văzut într-o vedenie, cu ochii la fel de buni ca și ai mei, așa că m-am gândit: „A sosit clipa”, după care am zis:

„Omul acesta se închină la soare și de aceea a orbit. Printre noi sunt preoți mahomedani, sikhiști, jainiști, budiști, și din multe alte religii. Omul acesta vrea să-și recapete vederea. Veți spune că s-a închinat făpturii în locul Făcătorului, și eu sunt de acord cu aceasta. Astăzi am fost într-un templu al jainilor, unde mi s-au pus întrebări din partea a șaptesprezece religii diferite, fiecare dintre ele fiind împotriva lui Hristos. Mulți dintre voi ați fost acolo. Acum, dacă a crede în Isus Hristos este atât de rău, iar omul acesta vrea să facă binele, sigur că Dumnezeu care a făcut lumea este singurul care poate să-i redea vederea, este adevărat? Religia preponderentă de aici este cea mahomedană. Dacă vreun preot mahomedan va veni și îi va reda vederea acestui om, atunci eu mă voi converti la mahomedanism. Sau dacă vreun preot al lui Buda îi va reda vederea, mă voi converti la budism. Cineva este Dumnezeu aici, pentru că nu putem avea creație fără Creator, și numai un Creator ar putea să creeze vedere în ochii aceștia orbi. Omul acesta este orb de 20 de ani, pentru că s-a uitat prea mult la soare, gândindu-se că în felul acesta va ajunge în cer. A făcut-o intenționat. Ce ați face voi, preoții budiști? I-ați spune că greșește și i-ați schimba felul de a gândi (budiștii nu se închină la soare, ci la strămoșii lor morți). Dar cu ce l-ar ajuta aceasta?

Ce ar face mahomedanii? I-ar schimba felul de a gândi. Ce ar face sikhiștii, jainiștii și așa mai departe? I-ar schimba felul de a gândi.”

Noi avem același lucru în Statele Unite. Metodiștii vor să-i convertească pe baptiști, pentecostalii vor să-i convertească pe metodiști și așa mai departe, dar aceasta este numai o schimbare a convingerilor, însă noi nu vorbim aici despre aceasta, ci vorbim despre Dumnezeu Creator. Și, fără îndoială, Creatorul va vorbi.

Desigur, eu n-aș fi spus toate acele lucruri dacă n-aș fi avut o vedenie. Așa că am continuat: „Cel care este Dumnezeu cu adevărat, va veni și-i va reda acestui om

vederea. Prin urmare, provoc pe oricare dintre preoții de aici, de orice religie ar fi el, pe orice rajah, pe orice sfânt sau pe oricine altcineva, să vină și să-i redea vederea acestui om, și dacă o va face, îi voi urma filozofia.”

N-am văzut niciodată o adunare mai tăcută decât aceea. Nu s-a ridicat nimeni. Vedeți?

Atunci am spus: „De ce sunteți atât de tăcuți? Vă spun eu de ce: pentru că nu puteți să o faceți, dar adevărul este că nici eu nu pot. Însă Dumnezeu cerului, Cel care L-a înviat pe Fiul Său, Isus Hristos, ai cărui slujitori suntem noi, tocmai mi-a arătat printr-o vedenie că omul acesta își va recăpăta vederea. Dacă nu va fi așa, puteți să mă aruncați afară din India, dar dacă se va întâmpla întocmai, fiecare dintre voi va fi dator să-și predea viața lui Isus Hristos.

Aș vrea să vă întreb câți dintre voi sunt gata să-și predea viața lui Hristos, dacă omul acesta își va recăpăta vederea. Vedeți că niciunul dintre preoții voștri nu vine aici, sus. De ce nu vin dacă v-au spus că religia lor este atât de mare și de puternică? Da, de ce nu vine nimeni ca să spună ceva?”

Apoi a venit un medic ca să-i examineze ochii, iar în final a spus: „Este orb.” „Fără îndoială, este orb”, am spus eu. „Dar dacă Dumnezeu îi va reda vederea, câți dintre voi îl vor sluji pe Isus Hristos?” Cât puteam să văd cu ochii, un „ocean” de mâini s-au ridicat. Atunci m-am întors către om și am spus: „Doamne, ajută-l să înțeleagă că Tu ești Dumnezeu.” Imediat după aceea, omul mi-a sărit la gât și m-a îmbrățișat, de asemeni și pe primarul Bombay-ului, care stătea acolo, deoarece vedea la fel de bine ca toți ceilalți.

Ce este aceasta? O putere. Dumnezeu este Dumnezeu și Satan este Satan.

Dar voi nu credeți în existența Diavolului.

Când mă aflam la început de drum, în fiecare zi mă loveam de el, așa că nu-mi spuneți că nu există Satan pentru că eu știu mai bine. Trebuie să mă lupt în fiecare zi cu el, așa că știu bine că există.

Problema este că trebuie să fii bine antrenat atunci când te întâlnești cu el. Nu antrenat în psihologie și nici în educație, ci pregătit prin Duhul Sfânt: puterea lui Dumnezeu, în Cuvântul Său de a-L face să lucreze și de a vă da pe față vrăjmașul atât de nemilos.

Mi-aș dori să vă pot duce prin toată Biblia și să vă arăt cum s-au confruntat cu el oamenii din vechime. În lupta cu vrăjmașul, ei se întăreau prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Noe a avut o asemenea experiență. El știa că Dumnezeu îi spusese că va ploua. Lupta s-a purtat atunci între știință și Cuvântul lui Dumnezeu. Știința spunea: „Acest lucru nu poate să se întâmple.” Dar Dumnezeu zicea: „Se va întâmpla întocmai.” Amin.

Același lucru este și astăzi. Există duhuri rele care vor încerca să vă oprească, dar nu uitați că Isus le-a scos afară și a dat și Bisericii Sale puterea de-a face aceasta:

„În Numele Meu veți scoate draci.”

Într-o zi, El a scos șapte draci dintr-o femeie frumoasă. El a spus:

„Duhul necurat, când iese afară dintr-un om, umblă prin locuri fără apă, apoi se întoarce și mai ia cu el alte șapte duhuri, mai rele decât el.” (Luca 11.24-26).

Aceasta înseamnă că, dacă omul a fost eliberat de duhurile necurate, din el a

plecat ceva. Iar dacă Diavolul a ieșit, aceasta îi dă ocazia lui Dumnezeu să intre acolo. Deci, dacă iese Diavolul, lăsați-L pe Duhul Sfânt să intre, nu rămâneți așa.

Dacă v-ați pocăit de păcate și apoi mergeți înainte pe calea voastră, veți fi mai rău ca oricând. Locul în care a trăit cândva Satan și pe care l-a stăpânit el, lăsați-l acum să se umple cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, pentru că atunci veți avea în voi puterea Cuvântului lui Dumnezeu care va alunga duhurile necurate. Luptați înainte, căci Lumina de seară strălucește. Duhul Sfânt este aici.

Mai sunt doar vreo trei minute până când orologiul veșniciei va bate miezul nopții. Când vom părăsi această clădire ca să mergem la ale noastre, ca să mergem acasă, să ne întâlnim cu lumea de afară, haideți să nu o mai facem ca până acum, ci să umblăm în puterea învierii Lui. Haideți să umblăm cu steagul ridicat în Numele lui Isus Hristos, cu credința în Cuvântul Lui, pentru a putea mânui Sabia cu două tăișuri. Haideți să umblăm cu scutul și cu armura lui Dumnezeu, pentru întâlnirea cu vrăjmașul, căci, cu fiecare zi care trece, acesta devine tot mai puternic.

Când vrăjmașul se năpustește ca o furtună, Duhul lui Dumnezeu ridică piedici înaintea lui. Dacă am ajuns la sfârșitul acestor lucruri și tainele lui Dumnezeu ne-au fost descoperite, înseamnă că suntem în așteptarea unei puteri mai mari, care să răpească Biserica și să o ducă în slavă. Trebuie să avem parte de ea!

Haideți să întâmpinăm anul 1963 cu hotărârea de a fi slujitorii Dumnezeului celui viu, și asemenea lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego din vremurile străvechi, să nu ne plecăm înaintea duhurilor rele ale acestei lumi și să nu ne sustragem, ci să stăm neclintiți pe cuvintele pe care le-am spus acum, și să luptăm înainte.

În seara aceasta mă gândesc ce noapte îngrozitoare a petrecut David în spatele acestor tufișuri, când vrăjmașul s-a ridicat împotriva lui. O, cum trebuie să se fi simțit! Nu știa ce să facă și nu știa unde să se ducă, dar era conștient că vrăjmașul era mai puternic decât el. Deodată însă, el a auzit vâjâitul unui vânt trecând peste

vârfurile duzilor și atunci a știut că Dumnezeu a trecut înaintea lui și S-a dus pe câmpul de luptă. Ceva de genul acesta simt și eu după mesajul de astăzi - ultimul din anul acesta.

Mă aflu în ceasul cel mai întunecat al vieții mele. Mă simt ca Isaia în templu, după ce l-a văzut pe înger. Sunt un om cu buze necurate și locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, dar trebuie să mă întâlnesc cu vrăjmașul și aștept să aud vâjâitul Vântului pe deasupra duzilor, ca să mă duc să-l înfrunt oriunde s-ar afla. Dumnezeu să ne ajute să facem acest lucru.

Cred că este ora doisprezece fără un minut. Anul 1962 ține de trecut acum, de aceea haideți să ne ridicăm în picioare, gândindu-ne că Pavel a spus: *„uitând ce este în urma mea (toate greșelile pe care le-am făcut în acest an), și aruncându-mă spre ce este înaintea, alerg spre țintă, pentru premiul (alergării) chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.”* (Filipeni 3.13-14).

Dumnezeul meu, iartă-mă pentru toate greșelile pe care le-am făcut în acești ani, iartă-mă și tu, biserică, căci simt că am dat greș cu slujba mea. Dumnezeu să mă ierte pentru aceasta. Și voi, biserică, iertați-mi greșeala. Mă voi arunca și eu înaintea și voi alerga spre țintă pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu în Hristos Isus. Nu știu ce va aduce ziua de mâine, dar știu Cine aduce anul 1963.

Haideți acum să ne ridicăm mâinile către Dumnezeu, să ne rugăm, să Îi mărturisim ceea ce ne apasă și să Îl rugăm să ne ajute și în anul care începe acum.

Tată ceresc, multe gânduri mor acum în inimile noastre, gânduri la greșelile pe care le-am făcut, acum, când ne apropiem de moartea anului 1962 și de nașterea lui 1963. O, Dumnezeule, ajută-ne să urcăm cu o treaptă mai sus pe scară, ca să-L putem vedea pe Isus și să înțelegem planul Său. Acum, la cumpăna anilor, îngăduie, Doamne, ca păcatul și necredința omului vechi să moară în inimile noastre și odată cu 1963 să vină și nașterea din nou, ca vâjâitul unui vânt puternic, să ne umple ființa, făcând din noi făpturi noi în Hristos.

Fă din noi niște robi credincioși, iartă-ne trecutul și binecuvântează-ne viitorul. Condu-ne Tu, Doamne, Dumnezeule cu brațul Tău puternic. Binecuvântează-i pe toți predicatorii de aici. Binecuvântează creștinii din această biserică, precum și pe oaspeții noștri. Fii alături de noi, Doamne, căci suntem slujitorii Tăi și pentru anul care începe acum, ne încredințăm întru totul în brațul Tău, pentru ca Duhul Tău să aibă mai multă putere, în viața și ființa noastră. Te rugăm să ne ierți și să ne ajuți, Doamne.

Ridică Tu oameni puternici, mari luptători ai credinței. Trimite-ne, Doamne, în acest an mană ascunsă și apă din Stâncă, să putem înțelege planul lui Dumnezeu.

Retează vârfurile piramidelor din viața noastră, Doamne, și deasupra fiecăruia pune Tu Piatra din capul unghiului, pe Hristos Isus.

Îngăduie ca binecuvântările Lui sfinte și minunate să fie peste noi toți. Lasă focul Duhului Sfânt să coboare peste noi și dovedește în mijlocul nostru, puterea învierii. O, Doamne, cât de recunoscători Îți suntem în această seară! Ai Tăi suntem și ne încredințăm pe deplin în brațul Tău, Doamne!

Eu nu știu spre ce mă îndrept, nu știu ce se va întâmpla, sau ce voi mai face, dar mă încred în Tine, Dumnezeule Atotputernic, că Tu îl vei călăuzi pe slujitorul Tău nevrednic astfel încât să Te poți folosi de mine spre gloria și slava Ta. Îngăduie aceste lucruri, Te rugăm.

Primește rugăciunile noastre, binecuvântează-ne eforturile, vindecă-i pe cei care sunt bolnavi duhovnicește sau trupește, și fă din noi slujitorii Tăi, căci noi suntem lutul iar Tu ești Olarul. Modelează-ne pe fiecare dintre noi după căile Tale, ca să fim mădulare în trupul lui Hristos Isus, căci Te rugăm aceste lucruri în Numele lui Isus și spre slava Lui și a Evangheliei. Amin.

(vorbire în limbi cu tălmăcire - ed.)

Îți mulțumim, Tată, Doamne. Îți mulțumim pentru această predică de Anul Nou care ne umple de nădejde și mulțumire pentru că am cunoscut Mesajul Tău și L-am făcut cunoscut și acestor oameni care nu-L cunoșteau. Vom face tot ce ne stă în putere, ca să rămânem alături de Tine și de Cuvântul Tău, Doamne.

Primește-ne în Numele Celui care ne-a învățat să ne rugăm așa (fratele Branham și adunarea se roagă împreună):

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău;

vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.

Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi;

și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri;

și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!” (Matei 6.9-13).

Domnul să vă binecuvânteze și să vă țină lângă El.

Este ora 12.05, ceea ce înseamnă că au trecut deja cinci minute din anul 1963. Domnul să vă binecuvânteze.

Dacă doriți să rămâneți pentru Cină, sunteți bineveniți. Vom fi bucuroși să vă avem printre noi. Cina nu se ia cu ușile închise, ci este pentru fiecare credincios care are părtășie cu Hristos. Sunteți bineveniți să rămâneți și să luați parte împreună cu noi la Cina Domnului. Noi facem acest lucru pentru că ne aflăm la începutul unei

călătorii.

Înainte de a porni în călătorie, Israel a ucis mielul și l-a mâncat cu ierburi amare, și m-am gândit că acest lucru se potrivește și cu noi – căci Mielul a fost ucis și acum este miezul nopții. Voi știți că și ei au mâncat mielul la miezul nopții, așa că, cei care vor să rămână cu noi ca să se pregătească pentru călătoria ce le stă înaintea, sunt bineveniți.

Dumnezeu să-i binecuvânteze.

Cine trebuie să plece acasă, poate s-o facă fără nicio problemă. Dumnezeu să fie cu voi până când ne vom întâlni din nou. Amin.

Ceilalți puteți să vă așezați și vom lua Cina Domnului.

Până ne vom întâlni

La picioarele lui Isus,

/: Până ne vom întâlni :/

Domnul să fie cu voi

Până ne vom întâlni din nou.

Hai deți să cântăm în continuare până când vor pleca cei care nu mai pot să rămână. Apoi, am să vă rog să stați cât se poate de liniștiți, pentru că aceasta este

o ceremonie foarte solemnă.

Peste câteva clipe voi citi din Scriptură niște versete foarte frumoase, dar acum, haideți să cântăm din nou.

Până ne vom întâlni (haideți să dăm mâna cu ceilalți).

Dacă este ceva rău în viața ta, dacă ai greșit față de cineva și omul acela este aici, du-te acum și împacă-te cu el.

/: Până ne vom întâlni :/

Domnul... (rog pianistul să vină la pian)

...să fie cu voi

Până ne vom întâlni din nou.

/: El îți poartă de grijă :/

În lumină și în întuneric,

El îți poartă de grijă.

Nu este minunat? Haideți să-L mai cântăm, până vă liniștiți. Închideți ochii.

/: El îți poartă de grijă :/

În lumină și în întuneric,

El îți poartă de grijă.

Tată ceresc, suntem foarte bucuroși pentru că, în aceste ceasuri întunecate, noi știm că nu ne părăsești niciodată. Suntem foarte fericiți, pentru că încrederea noastră nu este zidită pe nimic altceva decât pe neprihănirea care vine din sângele lui Isus. Noi nu ne încredem în slava acestei lumi, Doamne, ci ne sprijinim întru totul doar pe Numele lui Isus. Îți mulțumim, Tată.

Acum suntem pregătiți să luăm parte la unul dintre puținele evenimente naturale pe care le-ai lăsat. Unul dintre ele a fost botezul, celălalt Cina și următorul, spălarea picioarelor.

Oh, Dumnezeule, ne apropiem cu sfințenie de acest Miel, pentru că știm că este Mielul de Paști. Lunga călătorie prin pustie se afla în fața copiilor Tăi, dar înainte de a mânca mielul, sângele lui trebuia să fie pus pe ușorii casei.

Dumnezeule, cercetează-ne acum inimile, ca să vezi dacă sângele este acolo. Dacă nu este, Te rugăm să-l pui chiar acum, să ne acoperi păcatele, ca ele să plece de la noi, ca să fim sfinți și plăcuți înaintea Tatălui nostru, acum, când ne apropiem să luăm trupul și sângele vărsat al Mielului - Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorului nostru. Cercetează-ne inimile Tată, în timp ce citim și fă-ne să fim ai Tăi, pentru că îți cerem aceasta în Numele Mielului Isus Hristos. Amin.

Aș dori să citesc câteva versete din Epistola întâi către Corinteni, capitolul 11, începând cu versetul 23, unde Pavel se adresează Bisericii din Corint.

„Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume că, Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine.

Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.”

Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: „Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.”

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.

De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta.

Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului.

Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm.

Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați.

Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți

odată cu lumea.

Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-vă unii pe alții.

Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă, pentru ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte lucruri le voi rândui când voi veni."

De asemenea, scrie că, după Cină, ei au făcut spălarea picioarelor, însă noi nu o vom face în această seară, pentru că nu avem apă.

Peste tot apa este oprită. Nu putem folosi nici toaleta, pentru că am fost nevoiți s-o închidem. Am făcut tot posibilul să putem ține adunarea din seara aceasta.

Dar vom face și noi cum au făcut apostolii. Cred că Luca a zis: *„După ce au cântat cântarea, au ieșit..."* (Matei 26.30)

Dar știți voi ce reprezintă acest lucru? Știți că atunci când această poruncă a fost împlinită pentru prima oară, jos, în Egipt, Israel era în drum spre țara făgăduită? Chiar asta simțim și noi în această seară - că suntem în drum spre țara făgăduită. Călătoria se află în fața noastră.

Ei aveau un semn. Când îngerul morții trecea prin fața casei, sângele mielului trebuia să fie pe ușă, altfel întâiul născut din acea familie murea. Aceasta înseamnă că sângele vorbește înainte de orice. Ați observat cum vorbește Pavel despre aceasta?

„Căci cine mănâncă și bea își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului", ceea ce înseamnă același lucru - moartea; moartea duhovnicească se va odihni peste omul care va lua parte la Cina Domnului în chip

nevrednic. Aceasta înseamnă să bei și să te distrezi, trăind ca lumea și apoi să vii la masa Domnului. Noi nu trebuie să facem acest lucru. Haideți să ne curățim inimile, mâinile și mintea de gândurile rele, ca să putem veni la masa Domnului cu respect și sfințenie, știind că, prin asta, ne unim cu Jertfa lui Hristos Isus, care este singurul nostru Salvator.

În această seară, lucrul acesta va fi făcut de unul dintre bătrâni, fratele Zabel. Frate Zabel, cred că oamenii ar putea veni aici ca să formeze un rând de îndată ce vom face binecuvântarea asupra pâinii.

Această pâine coaptă de către creștini, nu este o pâine dospită. Dacă veți observa, când o veți băga în gură, ea are un gust amar. Ea este frântă și amestecată, ceea ce reprezintă trupul lovit și frânt al Domnului Isus.

Oh, când mă gândesc, mi se rupe inima. El, Fiul lui Dumnezeu, Cel neprihănit, a fost lovit, biciuit, bătut... Știți de ce a suportat El toate acestea? Pentru că eu eram vinovat. Iar El s-a așezat în locul meu, făcându-Se un păcătos, pentru ca, prin jertfa Lui, eu să devin ca El, un fiu al lui Dumnezeu. Oh, ce Jertfă! Să ne plecăm capetele.

Preasfântule Dumnezeu, pe această tavă, eu țin pâinea care reprezintă trupul lovit, biciuit, frânt al Domnului nostru, după cum a strigat profetul: *„Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). Oh, cum ținem minte acest lucru, Doamne.

În această seară, noi vrem să ne unim cu Jertfa Ta, Doamne. Ajută-ne să ne aducem aminte de Domnul nostru, de moartea Lui, de felul cum L-au biciuit, de tot ce a îndurat pentru noi. Ajută-ne să ne amintim aceste lucruri acum, când vom băga în gură această pâine.

Noi nu suntem vrednici de un asemenea eveniment sfânt, de aceea, Doamne, Te

rugăm să ne cureți inimile prin sfințenia Ta, prin prezența Ta și prin sângele Tău.

Ajută-ne ca, în continuare, să luăm hotărârea de a-Ți sluji numai Ție zi și noapte, până la sfârșitul vieții noastre. În Numele lui Isus Hristos, Te rugăm să sfințești această pâine pentru Cină. Amin.

De treizeci și trei de ani slujesc Domnului meu, dar, totuși mi-e rușine de mine însumi și mă întreb ce aș face dacă aș avea în mână, cu adevărat, două picături din sângele Lui. Ce aș face cu El? Dar, știți, ceea ce am eu în mână în această seară valorează și mai mult în ochii Lui, pentru că este ceea ce a lăsat El Bisericii. La asta mă gândesc acum, când am în mână pâinea și vinul.

El a zis: *„Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu.”* (Matei 26.29).

Observați, după ce lupta cu păcatul se va sfârși, primul lucru pe care îl vom face când vom ajunge dincolo, va fi să luăm Cina Domnului, la ospățul de nuntă.

Haideți acum să ne plecăm capetele și să binecuvântăm acest vin. Tatăl nostru care ești în ceruri, vinul acesta reprezintă sângele lui Isus, care mi-a spălat păcatele și le-a dus în marea uitării, ca nimeni să nu-și mai aducă aminte de ele. Prin acest sânge, tu m-ai salvat pe vremea când eram doar un copil, pe moarte, în spital. Oh, cum Îți mulțumesc, Doamne! Ajută-mă prin Duhul Tău, să-i conduc pe oameni la Calvar și să le arăt drumul spre casă. Îți mulțumesc pentru tot, Tată, și Te rog ca acum să sfințești acest vin pentru Cină.

Îngăduie ca fiecare persoană care ia parte la Cina sfântă din această seară, să primească putere duhovnicească și trupească pentru călătoria care ne stă înaintea. Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

(Adunarea ia Cina)

.....Văzându-vă cum veniți, fiecare cu familia lui, mă gândesc că așa vom merge cu toții, în scurt timp, familie după familie, grup după grup, unul câte unul. Oh, ce clipă va fi aceea când ne vom întâlni cu El! Ce clipă, când toți oamenii care au trăit vreodată pe pământ și care au crezut în El, se vor întâlni acolo! Nu va fi extraordinar?

În seara aceasta va trebui să ometem spălarea picioarelor, întrucât nu avem apă. Sunt câteva defectiuni, care sperăm că se vor remedia în curând.

Lucrările la noul tabernacol merg bine.

M-am gândit că acest moment al celei dintâi zi a anului este foarte potrivit pentru luarea Cinei. Voi, care locuiți în afara orașului, să conduceți cu grijă când veți merge acasă. Domnul să fie cu voi și, de asemenea, și cu voi, care locuiți în apropiere.

Dacă Domnul va voi, mă voi întoarce pentru cele șapte peceți, așa cum am promis. Acum trebuie să plec în Arizona și, fără îndoială, am nevoie de rugăciunile voastre, așa că, nu uitați să vă rugați pentru mine. Vă doresc toate cele bune și vă mulțumesc pentru că ați venit la această adunare, și pentru că ați ascultat ceea ce v-am spus. Cred că fiecare din voi va resimți o schimbare. Vă mulțumesc pentru că sunteți atât de buni.

Mulți dintre voi vin până aici de la distanțe foarte mari, ca să asculte un om simplu ca mine, care încearcă să vorbească din Cuvântul lui Dumnezeu. Dar eu sunt sigur că n-ați venit până aici numai pentru că vă place cum vorbesc eu, deoarece eu nu am nimic care să atragă. Sunt un om lipsit de educație și de personalitate. Nu este nimic de capul meu. Eu știu că oamenii nu vin de la sute și sute de mile distanță, și nu stau aici până la ora două dimineața pentru mine. Ei vin pentru Hristos. Mă

bucur atât de mult pentru că Îl iubiți! Și eu Îl iubesc. Da, noi Îl iubim cu toții, de aceea, nu va trebui să ne despărțim niciodată. Ne vom despărți pentru puțin timp, dar apoi vom fi iarăși împreună. Aceasta a fost dorința mea - să-i conduc pe oameni până în acest punct.

Acum, la începutul anului, eu nu vă spun „La mulți ani!”, ci vă spun „Dumnezeu să vă binecuvânteze!” Dacă El va face aceasta, nu veți mai avea nevoie de nimic altceva în anul care vine. Și eu am încredere că o va face.

Dacă, prin harul Său, El ne va cruța și anul acesta, nădăjduiesc că voi fi un slujitor mai bun al lui Hristos, decât am fost anul trecut. Îmi voi da toată silința să trăiesc mai aproape de Domnul, să fiu credincios și să vă aduc mesajul exact așa cum mi-l dă El, și să nu opresc nimic din ceea ce El ar vrea să primiți. Voi proceda cum voi ști mai bine, deoarece știu că și voi aveți aceleași simțăminte, știu că doriți să lucrați împreună, cu toții, fiindcă Luminile de seară pălesc și soarele este departe, la apus.

Pământul se răcește. Cu toții știm acest lucru.

În sens duhovnicesc, biserica se răcește și trezirea s-a încheiat. Noi nu știm ce urmează să se întâmple, dar, orice-ar fi, ne încredem în Dumnezeu.

Aș dori să țineți minte că Tabernacolul de aici are unul dintre cei mai buni păstori din toată lumea, un om evlavios, un om bun și credincios - pe fratele Orman Neville. În lipsa mea, el are grijă de toate, ca și cum aș fi eu aici. Bătrânii, diaconii și toți ceilalți, rămân în slujbele lor, ca întotdeauna. Acesta este „cartierul general” al nostru.

Billy Paul nu va rămâne cu mine acolo, ci se va întoarce după prima adunare. Aici, totul va decurge normal. Dacă plec acolo, asta nu înseamnă că vă părăsesc. Cred că înțelegeți. Este vorba de o vedenie. Eu nu știu ce înseamnă, dar am credința că

este spre binele întregii biserici. Știu că cel mai bine pentru noi toți, este să urmăm călăuzirea Domnului.

Asta este tot. Nu mi-e ușor să plec.

Îmi aduc aminte că odată când a trebuit să plec de la biserica de aici, pur și simplu nu am putut s-o fac. Frații mei mai în vârstă își aduc aminte. Îi iubesc pe oamenii de aici.

Când eram copil, nu eram iubit de nimeni, nimănui nu-i păsa de mine, și când am aflat că există cineva care mă iubește, mi-am zis:

„Sunt gata să-mi dau viața pentru ei.” Dacă cineva te iubește, atunci îi pasă de tine.

Odată am urcat pe un stâlp de lemn și mi-a alunecat cârligul. Nodul era sus. M-am prins de el cu pîntenul și m-am învârtit, am căzut vreo cinci metri și m-am agățat cu mâna. O doamnă a țipat ducându-și mâna la gură. Întotdeauna am simpatizat-o, fiindcă îi păsa de mine. Există cineva căruia îi păsa de mine. Întotdeauna m-am gândit: „Îi iubesc pe cei cărora le pasă de mine.”

Acum câteva zile hoinăream prin oraș, gândindu-mă la vremurile de altădată, și la tot ce a făcut Domnul pentru mine. Sunt foarte recunoscător pentru toate.

Vă mulțumesc și vouă pentru dragostea voastră și pentru părtășie. Nici în ruptul capului n-aș îndrăzni să vă călăuzesc greșit. Întotdeauna voi proceda cum voi ști mai bine. Urmăriți înregistrările.

Niciodată n-am spus nimic despre mine însumi, ci numai despre Isus Hristos. Am

făcut tot posibilul să rămân în Cuvântul Lui și să vă călăuzesc și pe voi în El.

Acum vă încredințez în mâinile fratelui Neville, mai întâi în mâinile Domnului și apoi în grija fratelui Neville, păstorul bisericii, ca să vegheze asupra moștenirii până când voi putea să vin înapoi aici. Nădăjduiesc că atunci vă voi aduce o mare descoperire de la Dumnezeu, descoperire ce va zgudui orice inimă și va slăvi Biserica lui Dumnezeu.

Noi luăm Cina destul de des, de aceea, nu vreau să mai spun nimic, pentru că știți și voi cum mă simt. Cred că cea mai potrivită cântare ar fi acum: „Credința mea privește la Tine, Miel al Calvarului.” Haideți să ne ridicăm în picioare, să cântăm și să dăm mâna unii cu alții, spunând: „Domnul să te binecuvânteze!”

Credința mea privește la Tine ... (Domnul să te binecuvânteze... Domnul să te binecuvânteze.... Domnul să te binecuvânteze, frate...)

...divin.

Tată ceresc, binecuvântează...Amin....

...cu totul al Tău.

Haideți să ne ridicăm mâinile spre El.

Credința mea privește la Tine,

Miel al Calvarului, Mântuitor divin!

Ascultă-mă când mă rog,

Eliberează-mă de păcate,

Ajută-mă, de astăzi, să fiu cu totul al Tău.

Până ne vom întâlni...

Haideți să cântăm: „Până ne vom întâlni din nou”. Haideți, toată lumea.

/: Până ne vom întâlni! :/

Până ne vom întâlni la picioarele lui Isus

/: Până ne vom întâlni! :/

Domnul să fie cu voi

Până ne vom întâlni din nou.

Acum, să ne plecăm capetele. Fratele Neville, n-ai vrea să închei adunarea cu o rugăciune?

Domnul să te binecuvânteze.

- Amin -